

TOPICA IURIS
SIVE LOCI
ARGUMENTORVM
LEGALES,

AVTHORE D. NICOL. EVERARDO
a Midelburgo I. C. C L. magniq; Senatus Bel-
gici apud Mechliniam olim preſide:
Coll.

*Summarijs singularis prefixis illustrati, ac P. Prateij adnotatissi-
culis doctissimis ad marginem adscriptis locupletati.*
Soc.
Salon.

Nunc verò summa diligentia recogniti, non parvoque labo-
re emendati à R. P. M. LIVIO à Lege Vcn.

August. Sac. Thcol. Doct.

Multis etiam eiusdem industria, Superiorum licentia locis expre-
dit, quorum lectio pīj, & Catholici lectoris animūm
hād parum offendere poterat.

Cum duplii Indice copiosissimo.

es de dor
Ramires

Antonio
de Stoile-

VENETIIS, M D LXXXVII.

Apud Heredes Alexandri Gryphij.

P R A E A M B V L A
D. NICOLAI EVERHARDI,
M A G N I S E N A T V S
Belgici Præsidis ,

In locos argumentorum legales.

S V M M A R I A I N P R A E A M B V L A
seu præfationem.

1. Loci appellantur sedes quedam e quibus in rem quamvis confirmandam vel refellēdam necessaria vel probabilitate cunctur argumenta.
2. Argumentum est quicquid quocunq; modo rei dubie de qua disputatur, fidem facit.
3. Arguendo & disputando veritas inuenitur.
4. Textus legis vel canonis est locupletissimus testis.
5. Textus legum & canonum aliquando allegantur in argumentum, aliquando autem simpliciter.
Virtus legis consistit in inductione, adaptazione, seu applicacione,
7. Argumento cognoscitur quod liquido constare non potest. In incertis, non in certis locis est coniecturis.
8. Indicia probabilia, & presumptioes violata in quibus sufficient.
9. Singularitas in testibus quando toleratur, neque vitiat eorum testimonium, & quando.
10. Argumentationis quatuor sunt species, scilicet syllogismus, enthemma, induc̄tio, & exemplum, & que sine earum definitiones.
11. Libellus procedere omisso medio, quando alias subnuditur & presumitur à iure, & est quasi quidam syllogismus.
12. Inductio quid. & quis eius usus.
13. Iurisconsultus querit de iusto & iniuste.

Quod

pp. 17. 18. m. f. de hanc actione.